

Finnebørn

EN DAG HØRTE jeg et foredrag om finnebørn, og det fik mig til at tænke på 'vort eget' finnebarn. Det var en pige, der hed Maija Ropo. Det var i forsommeren 1942, at børnene kom til Danmark; 4000 i alt. Af dem kom 10 til Øsby Sogn og deraf igen fem til Flovt; fire piger og een dreng. Vores Maija var et meget indesluttet barn. Vi havde fået en parlør, men hun svarede ikke på det, vi sagde til hende. Dagen efter hendes ankomst tog jeg hende med hen til en anden familie, der også havde fået en finnepige. Hun var i forhold til Maija en robust pige. Hun hed Raili. Det hjalp på Maija, for nu var hun ikke mere alene i verden,

men havde en at lege med. Vi har billeder af, hvor de gynger i haven eller leger med vores lille pige på 3 år. Maija forstod mere og mere, dog blev det ikke til megen dansk snak, men sin mening om Molotov kunne hun nok fortælle os.

Efter tre måneders ophold i Danmark rejste de fleste børn - og her iblandt også Raili - hjem til Finland igen.

Maija blev hos os et år. Jeg tror, hun har nydt opholdet. Hun oplevede en masse. Jeg syede en ny kjole til hende. Vi tog hende med til fotografen i Haderslev, hvor vi fik lavet et familiebillede med hende på, så familien derhjemme kunne se, hvor fin hun var blevet.

Hun var med til min

søsters bryllup, som stod hos os. Hun fik en fin tafteskjole og silkestrømper. Dem glemte hun at få med sig hjem, da hun rejste. Hun skrev efter dem på dansk, da hun var kommet hjem.

Engang hen på sommeren 1942 skete der noget, der fik os til bedre at forstå, hvad hun havde oplevet hjemme i Karelen i Finland. Det var, da Englænderne tog fejl og bombede Als, eller de var blevet nødt at kaste bomberne for at nødlande. Men virkningen var den samme. Den aften var der koncert på Aarøsund Badehotel, hvor min søster og svoger var værter. Min far og min mor og min mand og vores unge pige var alle dernede. Kun jeg og min treårige datter og Maija var hjemme. Vi var gået i seng, da bombningen begyndte. Rullegardinerne, der jo under krigen skulle være af sort papir, raslede og stod lige ud i luften. Stråtaget på kostalden bølgede frem og tilbage. Bragene var så høje, at man skulle tro,

det var tæt ved.

Afstanden mellem Flovt og Nordals er heller ikke lang i luftlinje. I klart vejr kan vi fra stranden se der ned. Maija lagde hovedpuden over sit ansigt, det beviste jo, at hun havde prøvet det før.

Hendes niårige bror Yrjo sendte hende engang et postkort, som han selv havde tegnet. Det forestiller bombenedslag, tanks der skyder, jagerfly og knækkede træer samt ruller af pigtråd og meget mere. Hvis det er selvpoplevelser, og det er det sikkert, så forstår man, at det var nødvendigt at sende børnene på rekreation i Danmark en tid.

Finnerne var meget taknemmelige. Først sendte de tyttebær til alle familierne, og senere blev der officielt sendt dem en bronzemedaljon, hvorpå der stod: BENIGNITATIS HUMANÆ FINLANDIA MEMOR. (Til minde om menneskelig godhed mod Finland.)

Edel Kraack

**Vi gør
hverdagen
lidt
nemmere**

Haderslev Boligselskab

Naffet 2 · 6100 Haderslev · Tlf. 88 333 930

DANSK BOLIGSELSKAB SMIDT

HADERSLEV

Peter R. Nissen & J. Harry Jakobsen
Statsaut. ejendomsmæglere & valuører
Storegade 21, 6100 Haderslev
haderslev@home.dk

Tlf. 74 53 05 45

home

Fra hjem til hjem